

Fővárosi Ítéltábla,  
mint másodfokú közösségi védjegy bíróság  
8.Pf...../2016/8.

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Sasvári Gabriella ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a Dr. Nemes Andrea Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Nemes Andrea ügyvéd) által képviselt W... Kft. (...) alperes ellen védjegy bitorlás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. november 18. napján kelt, 3.P.../2015/7. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

#### í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (Százötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

#### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes a jogosultja a 2003. ...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú ábrás közösségi védjegynek, ami a Nizzai Megállapodás 3. áruosztályában egyebek mellett tisztító szerek, mosogató folyadékok, (tányérok) mosogatására szolgáló készítmények körében élvez oltalmat. A védjegy egy palackot ábrázol, ami 2/3 magasságban elkeskenyedik, íves kiképzésű, mélyített nyaki része enyhén ívelt függőleges irányú bordákkal szabdalva. A palack elülső részén sötét és világos mezőkkel tagolt, „D” betűre emlékeztető címke látható, aminek jobb oldali szélén középen elkeskenyedő sötét sáv húzódik. Ettől balra a címke felső részén sötét színű, stilizált csepp ábrázolás van és a palack kupakja is sötét. A felperes a védjegy szerinti palackban „Jar” termékeit forgalmazza.

Az alperes mosogatógélt terméket árusít, és kínál honlapján, amelynek flakonjára jellemző, hogy 2/3 magasságban elkeskenyedik, íves kiképzésű, mélyített nyaki része függőleges bordákkal tagolt. A rajta lévő „D” alakú címkék színesek, rajtuk a tisztítószerek világában megszokott illatvilágot szimbolizáló ábrás és szövelemek mellett kiemelten jelenik meg a „Dish liquid” szóösszetétel. Felső részén, továbbá a flakon nyakába sajtoltan a „Well done” szövelemek olvashatók, a kupak a palack színével azonos színű.

A felperes keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes 2014. június 5. napjától a fent leírt palackba csomagolt áru eladásra való felkínálásával, forgalomba hozatalával, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartásával bitorolja a perbeli védjegyet. Kérte az alperest abbahagyásra kötelezni, a további jogsértéstől eltiltani, továbbá adatszolgáltatásra és elégtételadásra is igényt tartott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta az érintett flakonok összetéveszthetőségét.

Az elsőfokú bíróság - utalva a Tanács közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendeletének (Kvr.) 9. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjára, (2) bekezdés b) pontjára, a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 76/D. §-ára, illetve 27. § (2) bekezdés a)-c) pontjaira - a keresetet nem találta alaposnak.

A csatolt lajstromkivonat alapján igazoltnak fogadta el, hogy a védjegy oltalom alatt áll és annak a felperes a jogosultja. A közjegyzői tanúsítvánnyal bizonyítottanak találta, hogy az alperes a sérelmezett terméket forgalmazza. Megállapította, hogy a kifogásolt mosogatószer termékek beletartoznak a védjegy árujegyzékébe, azokat az alperes gazdasági tevékenysége körében védjegyhasználati engedély nélkül gyártja és forgalmazza.

Tekintve, hogy a mosogatószerek gyorsan fogyó, mindennapos fogyasztási cikkek, így az összetéveszthetőség értékelésekor a szokásos mértékben tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó értékítéletét vette alapul. Rögzítette, hogy a védjegy, amihez szöveges leírás nem tartozik egy flakon formát ábrázol egyetlen nézetből, mélységi adatok nélkül. Az elülső részén látható világos és sötét mezők együttese stilizált címkének értelmezhető, ami az ábrás és szövelemek pozicionálásának és kontrasztolásának koncepcióját ábrázolja. A mosogatószer tárolására szolgáló szokásos flakonokhoz képest formája annyiban eltérő, hogy kb. 2/3 magasságban íves kiképzésű, függőleges bordákkal szabdalt bemélyedése van. Ez a kiképzés azon célzott műszaki hatásból ered, hogy kézzel könnyedén megragadható és megtartható legyen, ugyanis a bordázat a stabil tartáshoz szükséges tapadást fokozza. Ezért az átlagosan tájékozott fogyasztó ezt a formai jellegzetességet az áru jellegéből következő, praktikus formai kialakításként érzékeli, annak azonosító vagy megkülönböztető funkciót nem tulajdonít. A védjegy keltette összbenyomást a címkekonceptió és a flakon formájának együttese határozza meg, de az utóbbi csekély megkülönböztető képessége folytán azt a címke dominálja és a védjegytől az alperesi termék éppen ezen domináns elemekben különbözik. A címke „D” betűre emlékeztető alakját a nyaki rész jelöli ki, az alperesi címkén azonban nem jelenik meg a palack és címke alapszínétől kontrasztosan elütő, váltakozó szélességű sötét sáv és a cseppábrázolás. Ezek helyét a termék rendeltetésével és illatvilágával összefüggő fotó-realisztikus képi ábrázolások, valamint a dominánsan elhelyezett márkanév tölti ki. A védjegyben a kupak színvilága a címke színvilágára rímel, ugyanez az alperesi terméknel nem mutatható ki. Emellett az átlagosan tájékozott fogyasztó számára félreértelmezhetetlen eligazodást ad az áru eredetét illetően az alperesi cégnév vezérszavainak a flakon címkéjén és nyaki részén való szembetűnő megjelenítése. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint e vizuális és fonetikai különbségek kizárják a védjegy és az alperesi termék összetéveszthetőségének lehetőségét, azt a téves fogyasztói benyomást, hogy az alperes terméke a felpereshez köthető. Elvetette az asszociáción alapuló összetévesztésre vonatkozó felperesi érvelést, hiszen a védjegy egyáltalán nem tartalmaz szöveget, így nincs olyan fogalmi kapcsolat, ami a védjegy és a megjelölés gondolati társításához vezethetne.

A döntés ellen a felperes fellebbezett, ebben az ítélet megváltoztatásával a keresete szerinti ítélet meghozatalát kérte.

Hangsúlyozta, hogy a törvényszéknek a címkék helyett azt kellett volna vizsgálni, hogy az alperesi flakon forma mennyiben ismétli a védjegy jellegzetes részleteit, melyek együttese a vásárlók tudatában az intenzív és hosszú használat révén vélhetően a felpereshez kapcsolódó összbenyomást eredményez. Az alperesi palack minden fontos részletében szinte megegyezik, de legalábbis az összetéveszthetőségig hasonló a védjeggyel. A palack felső része, a bordázat keretformája,

függőleges iránya, a bordázat feletti vállív, valamint a címke íve szinte teljesen megegyezik, ezért a védjegy és az alperesi termék egyértelműen összetéveszthetők egymással. A címkén belüli részleteket irrelevánsnak találta, mert a felperes a védjegy szerinti flakonnal több márkaneven is forgalmazhatja a terméket. A vásárlók ezért úgy vélhetik, hogy a védjeggyel szinte megegyező flakonnal és „Dish liquid” megjelöléssel ellátott termékek a mosogatószeres körében piacvezető pozíciót élvező felperestől származnak. Az elsőfokú bíróság a védjegy jellegzetes kialakítását funkcionális jellegűnek ítélte, de ez nem tárgya az eljárásnak. Nem vitás, hogy van funkcionális szerepe a kupaknak, a palack kiszélesedésének, illetve a fogást segítő bordázatnak, de a védjegyjogtalom éppen arra vonatkozik, hogy ezek pontosan miként vannak kialakítva és a felperes azt sérelmezi, hogy a kialakítás szinte megegyezik. Kifogásolta, hogy a törvényszék nem vette figyelembe, hogy a védjegy ábrás, ugyanakkor átfedésben van az ún. pozíciós védjegy kategóriájával, aminek lényege, hogy egy bizonyos elhelyezésre vonatkozóan biztosít oltalmat. Ismert példaként hozta fel a Levi Strauss védjegyeit.

Az alperes fellebbezésre tett észrevételében az ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból megfelelően jutott arra a megállapításra, hogy a felperes flakonformát ábrázoló védjegyet nem sértik az alperes által gyártott és forgalmazott mosogatószeres, ezért nem valósul meg a Kvr. 9. cikk (1) és (2) bekezdéseiben foglalt védjegybitorlás. Elutasító döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a joggyakorlatnak megfelelő módszerrel vetette egybe a védjegyet az alperesi termékkel. Adott esetben speciális helyzetről van szó, mert besorolását tekintve a védjegy ábrás, valójában azonban a csomagolás alakját és a címke pozicionálását mutatja, benne a sötét és a világos szín kontrasztja adja a mintázatot és ez utóbbi alkalmas arra, hogy vizuálisan felkeltse a vásárlók figyelmét. Jellemzőnek a sötét színű kupak és a címke helyzetét kijelölő területen található szintén sötét színű stilizált cseppforma, illetve a jobb oldalon végighúzódnak, középtájon elvékonyuló sötét színű sáv tekinthető. A flakon formája azonban az összképen belül döntő módon nem befolyásolja a vásárlóknak a termék azonosításával kapcsolatos képzetét, mert az egyszeri rátekintés alapján nem képes figyelemfelkeltő, azaz domináns módon megjeleníteni a védjegyet. Ezzel a lajstromképi állapottal kell összevetni a sérelmezett terméket.

Nem vitásan az alperesi mosogatószer csomagolásának formája mutat hasonlóságot a védjeggyel, azonban lényeges eltérést biztosít, hogy hiányzik a sötét és világos színű árnyalatok kontrasztja. Helyette az egész flakon azonosan fehér színű és a címkén a folyadék illatát jelző, harmonikus színvilágú, képszerűen kialakított ábrák, termékelírát, a termékkel kapcsolatos egyéb adatok és az alperesi társaság cégnevének vezérszava látható, utóbbi a flakon nyakának anyagába sajtoltva is meg van jelenítve. Emellett jól érzékelhetően eltérő a szintén fehér kupakok kialakításának módja, formája is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a címke kialakításának tulajdonított meghatározó szerepet, ugyanis az hordoz a fogyasztókat eligazító információkat. A terméket a rajta található feliratok alapján tudja az átlagos fogyasztó beazonosítani, elsősorban a feliratok orientálják, mert ennek segítségével nevezheti meg az árut. A védjegy a palack formát ábrázolja a fentiekben leírt címkével együtt, további egyedi azonosításra szolgáló információt nem közöl, ezért nem fenyeget annak a reális veszélye, hogy az alperesi termékkel találkozva a jellemzően a termékek neve alapján tájékozódó fogyasztó arra a téves feltevésre jusson, hogy a védjeggyel vagy a felperes termékével van dolga. Az elsőfokú bíróságnak a funkcionális kialakítással kapcsolatos érvelése nem kifogásolható, mert tartalmában helyes, azonban nem ügydöntő jelentőségű, mert

döntése nem ezen alapul. Az ún. pozíciós védjegy kategóriájával, illetve a Levi Strauss védjegyekkel kapcsolatos fellebbezési hivatkozást pedig a másodfokú bíróság irrelevánsnak találta.

Az alperesi címke lényeges eltérést mutató kialakítása megfelelően ellensúlyozza a flakonok tekintetében kimutatható hasonlóságokat, így a sérelmezett termék gyártása és értékesítése nem ütközik a Kvr. 9. cikkének (1) és (2) bekezdésébe, ezért az alperes nem bitorolja a felperes védjegyét.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját foglalja magában, aminek összegét a másodfokú bíróság a csatolt munkadíj megállapodás alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint határozta meg.

Budapest, 2016. október 13.

. Lesenyei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.  
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
bírósági ügyintéző